

Postverkið: "Vit hava størri tagmarskyldu enn peningastovnarnir"

— Brævaloynan er so strong, at um politiið hevur illgruna um hash í brøvum, so sleppur politiið ikki at lata brøvini upp, fyrr enn hashhundurin hevur snoddað seg fram til tey, sigur Mortan Rasmussen, Postverk Føroya

Tagnarskyldan hjá starvsfólki á postverkinum er so strong, at hon er feld í tvær lógir, sjálvasta grundlógina, grein 72 og í postlógina.

— Tað skal ógílga nógv til, áðrenn postverkið letur politiið lata brøv npp, ella sleppur politinum at kanna peningaflytingar á postverkinum. Undir øllum umstøðum skal ein vælgrundaður úrskurður til frá dómaranum, sigur

Mortan Rasmussen, deildarleiðari.

— Tá vit hugsa um brøv og flytingar, so er okkara uppgáva bert at bera boð millum fólk. Starvsfólkini hava sera stranga tagnarskyldu. Flytir ein pengar gjøgnum postverkið og eitt starvsfólk greittir um hetta, so verður tað uppsagt uppá standandi fót, og tað er líka mikil hvønn tað verður sagt til, politiið ella privatfólk. Fólk skulu

kenna seg trygg, tá tey senda brøv ella peningaflytingar, antin á girokonto ella við postávísing, sigur Mortan Rasmussen. — Orsakað av strongu tagnarskylduni kann eg heldur ikki upplýsa um nógv fáa pening frá ketubrøvum, sigur hann.

jústina

Finn Ougård, varafúti:

Kann vera trupult at kanna ólóglig ketubrøv

— Ketubrøvini við pengum uppi eru ólóglig og ein kann fáa bót, um ein spælir við. Bótin liggur millum 500-1000 krónur. Eisini verður hald lagt á vinningin. Tað er ein ógvuliga torfør uppgáva at kanna lógarbrot við ketubrøvum, sigur hann

Ein lóg frá 16. mei 1934, undisskrivað av Christiani tíggjunda, sála, ger túsundtals føroyingar í dag til lógarbrotarar. Tað er lógin "Om offentlige Indsamlinger". Hendan lóg kann fara at geva ákærumyndugleikanum høvuðbrýggj, verða fólk meldaði fyri at spæla við í ólógligum pengaketubrøvum.

— Tað er ikki ólógligt at keypa eitt ketubræv. Lógarbrotið kemur fyrst fram, tá ein hevur selt brævið aftur. Tað er nevniliga ikki loyvt at selja ketubrøv í Danmark, sigur Finn Ougård, varafúti.

Tá ein hevur selt eitt ketubræv og á tann hátt er komin við í eina ketu, so luttekur ein í tí sum á lógarmáli verður kalla "Offentlige Indsamlinger". Fyri at lutaka í slíkum kreyst loyvi og loyvi verður bert givið "til velgørende Formaal, eller Formaal, der har almen interesse." Soleiðis

sigur grein 2 í lógini.

Grein seks í lógini sigur "at overtrædelse af denne Lov straffes med Bøde." og sambært varafútinum so liggur bótin millum 500-1000 krónur, umframt at hald verður lagt á vinningin.

Um nakar verður meldaður fyri at selja ketubrøv, hvussu kunnu tit kanna eitt illt mál. Frá teimum týsku ketubrøvunum koma pengar gjøgnum postin, kunnu tit fara á posthúsið og kanna brøvini hjá fólki?

— Tað kann vera torført at fáa upplýsingar frá postverkinum. Tað ber allarhelst ikki til at fáa ein úrskurð rættarúrskurð um at sleppa á posthúsið at kanna, um vit hava illgruna til nakran. Tað sum vit kunnu gera er at biðja posthúsið um upplýsingar, um vit hava brúk fyri tí. Men vit eru ikki í ferð við at kanna nakað mál um ketubrøv, hvussu vit høvdu borið

okkum at, um onkur varð meldaður, tað er ilt at siga, sigur Finn Ougård, varafúti. Men tað er ein trupul uppgáva at kanna?

— Tað kunnu vit rokna við. Vit skulu hava nøvnini á ketuni, har tann meldaði stendur á, vit skulu finna útav hvussu nógv lið ketan er farin gjøgnum og har skulu vit eisini hava nøvnini, sigur Finn Ougård.

— So viltu eg havi frætt, so er marknaðurin mettaður nú. Fólk sleppa ikki av við fleiri brøv, sigur hann.

Er tað sannlíkt at ein stórir partur av føroyingum, sum spæla við í hesum ketubrøvum, verða rættarfyldir?

— Verður ongin meldaður, so verða tað fá sum verða rættarfyld, og kann ikki hugsa mær annað, sigur Finn Ougård, varafúti.

jústina

Lov om offentlige Indsamlinger.*)

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, Gør vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Offentlige Indsamlinger maa med de i denne Lov nævnte Undtagelser kun finde Sted, naar Tilladelse hertil er meddeelt efter § 2.

En Indsamling anses som offentlig, naar Opfordring til at yde Bidrag rettes til andre end Personer, der er Indbyderne personlig bekendte eller har særlig Tilknytning til de Personer eller Institutioner, til Fordel for hvilke Indsamlingen sker.

§ 2.

Tilladelse til offentlig Indsamling kan kun gives til velgørende Formaal eller til Formaal, der har almen Interesse. Tilladelsen meddeles af Justitsministeren. Tilladelse til Indsamling inden for et enkelt Amt meddeles dog af Amtmanden og Tilladelse til Indsamling inden for en enkelt Politikreds af Politimesteren, i København Politidirektøren.

Tilladelsen skal af den pågældende Myndighed betinges af, at der føres en af denne nærmere fastsat Kontrol med Indsamlingen og Anvendelsen af det indsamlede Beløb.

§ 3.

Offentlig Indsamling gennem Dagblade samt regelmæssig udkommende Fagblade og Tidskrifter kan til de i § 2 angivne Formaal finde Sted uden forud indhentet Tilladelse, saafremt Henvendelsen udsaar fra Bladets Redaktion eller med dens Anbefaling, og der samtidig gives Meddelelse til Politimesteren, i København Politidirektøren, der fastsætter den fornødne Kontrol med Indsamlingen og Anvendelsen af det indsamlede Beløb.

Paa samme Vilkaar kan der indsamles gennem Opfordring pr. Brev, der ikke afleveres af en personlig Henvendelse om Afhentning af Bidrag og gennem Henstilling af Bøsser i Butikker.

Den Kontrol, som Politimesteren (Politidirektøren) ifølge 1ste Stykke skal føre med Presseindsamlinger, skal alene gaa ud paa at paase, at Formaalet med Indsamlingen ligger inden for den i § 2, 1ste Punktum, angivne Grænse, og at de indsamlede Midler er anvendt overensstemmende med det angivne Formaal.

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1933—34: Folket. Tid. Sp. 2296, 2577, 2957, 4084, 5393; Landet. Tid. Sp. 750, 1310, 1342; Till. A. Sp. 2995; Till. B. Sp. 1061, 1947, 1973; Till. C. Sp. 905, 1333, 1359.

Saafremt Indsamling gennem Dagblade sker til almenkendte, velgørende Institutioner, og der af det indsamlede Blad gives Kvittering til Bidragyderne gennem Offentliggørelse af Bidragslister, ligesom der fra de modtagende Institutioner gives Kvittering, som offentliggøres af Bladet, kommer Bestemmelserne i 1ste Stykke om Meddelelse til Politiet og om dets Kontrol ikke til Anvendelse.

§ 4.

Offentlig Indsamling til Støtte for politiske Partier kan bortset fra Gade- og Husindsamling finde Sted uden Tilladelse.

§ 5.

Denne Lov kommer ikke til Anvendelse paa Indsamlinger, der foretages af nu anerkendte Trossamfund i Kirker, i kirkelige Lokaler og ved Møder af lignende Art.

§ 6.

Overtrædelse af denne Lov straffes med Bøde.

§ 7.

Denne Lov træder i Kraft straks.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Christiansborg, den 16. Maj 1934.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.
(L. S.)

Zahle.

Dómarin tekur støðu í hvørjum einstøkum máli

Í samband við ketubrøvini spurdu vit dómaran, Jøen H. Andreassen, um hann vildi gjørt ein úrskurð, sum gav politinum loyvi at kanna peningaflytingar á post-

húsinum, antin gjøgnum postávísing, giro ella brøv, tá bótið fyrir at spæla við í ketubrøvum bert liggur millum 500-1000 krónur.

— Hetta kann eg als

ikkí uttala meg um, um eg takið støðu um úrskurðir í hvørjum einstøkum máli, um ein alheitan kemur, sigur hann.

Jústina